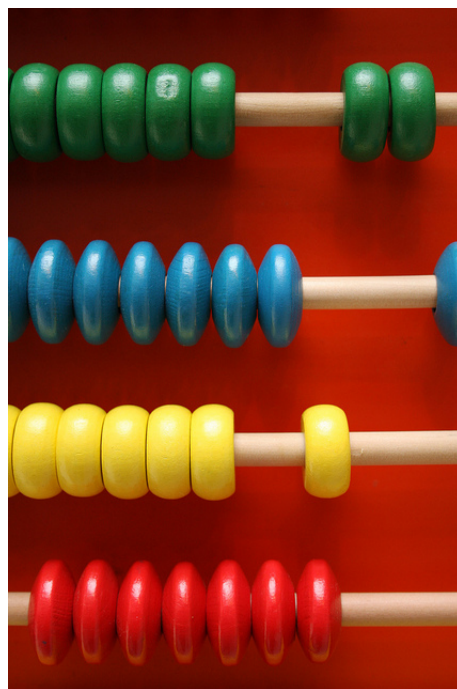

MATEMATIKARAKO SARRERA

OCW 2015

Mathieu Jarry iturria: Flickr CC-BY-NC-ND-2.0
<https://www.flickr.com/photos/impactmatt/4581758027>

Leire Legarreta Solaguren
EHU-ko Zientzia eta Teknologia Fakultatea
Matematika Saila

4 GAIA: ZATIGARRITASUNA

Zenbaki osoak. Zatiketaren algoritmoa. Zenbatzeko sistemak. Zatitzaile komunetako haundiena eta Euclides-en algoritmoa. Zenbaki lehenak eta Eratóstenes-en kriba. Aritmetikako oinarritzko teorema

1 Zenbaki osoak

Zenbakiaren oinarritzko teorian, oinarritzko kontzeptuetariko bat, *zatigarritasuna* da. Atal honen ideia garrantzitsua, zenbaki osoen zatiketa hondarrarekin datza.

Definizioa. Izan bitez $a, b \in \mathbb{Z}$, non $a \neq 0$ den. a -k b zatitzen duela esaten da, eta $a \mid b$ moduan idazten da, baldin eta existitzen bada $c \in \mathbb{Z}$ non $b = ac$ den. Kasu honetan a , b -ren zatitzailea dela, b , a -ren multiploa dela edo b , a -gatik zatigarria dela esaten da. Kontrako kasuan, $a \nmid b$ idazten da.

Ondoko propietateak berehalakoak dira:

Propietateak. Izan bitez $a, b, c, d \in \mathbb{Z}$. Orduan:

- (i) $a \mid b$ baldin eta soilik baldin $|a| \mid |b|$, non $|x| = \begin{cases} x, & x \geq 0 \\ -x, & x < 0 \end{cases}$
- (ii) $a \mid 0$ eta $1 \mid a$
- (iii) $a \mid 1$ baldin eta soilik baldin $a = \pm 1$.
- (iv) $a \mid a$
- (v) Baldin eta $a \mid b$ eta $b \mid a$ badira, orduan $a = \pm b$
- (vi) Baldin eta $a \mid b$ eta $b \mid c$, orduan $a \mid c$
- (vii) Baldin eta $a \mid b$, eta a eta b biak zenbaki oso positiboak badira, orduan $a \leq b$
- (viii) Baldin eta $a \mid b$ eta $a \mid c$, orduan $a \mid (bx - cy)$, edozein $x, y \in \mathbb{Z}$ zenbakietarako.

2 Zatiketaren algoritmoa

Proposizioa. Izan bitez a eta b bi zenbaki osoak, non $b \neq 0$ den. Orduan existitzen dira q eta r bi zenbaki osoak eta bakarrak non $a = qb + r$ den, $0 \leq r < |b|$ izanik. Kasu honetan, q -ri zatidura eta r -ri hondarra deitzen zaie.

Froga 2.1. Har dezagun $\frac{a}{b}$ zenbaki arrazionala (baldin eta a eta b kontrako zeinua badute, zeinu negatiboa a -ri pasatzen zaio eta frogan $b > 0$ dela suposatzen da). Existitzen da q zenbaki oso bat zeinentzat $q \leq \frac{a}{b} < q + 1$ den. Orain aurreko adierazpena b -gatik biderkatuz, $qb \leq a < (q + 1)b$ lortzen dugu. Orduan, $r = a - qb$ hartuz, nabaria da arinago esandako propietateak betetzen direla ohartzeara.

Oharra. Ondoko propietateak berehala frogatzen dira:

- (i) Baldin eta $r = 0$ bada, a , b -gatik zatigarria da.
- (ii) $0 \leq r < |b|$ baldintzak, zatiketa algoritmoa zehazten du. Adibidez, $21 = (-3)(-5) + 6$ motatako adierazpena, ez da zatiketa algoritmoaren ondorioa.
- (iii) b finkatuta, hondarren aukera posibleak kantitate finitua dira, hain zuzen ere, $0, 1, 2, \dots, |b| - 1$.

Adibidea. Edozein a zenbaki oso baten karratua $3k$ edo $3k + 1$ motatakoa da, k zenbaki oso bat izanik. Hau da, a^2 , 3-gatik zatitzerakoan lortutako hondarrak 0 edo 1-a dira.

Froga 2.2. Baldin eta zatitzen bada a , 3-gatik, orduan hondar posible bakarrak 0, 1 edo 2 dira. Hau da, hiru aukera existitzen dira:

- (i) $a = 3q$, orduan $a^2 = 9q^2 = 3(3q^2) = 3k$;
- (ii) $a = 3q + 1$, orduan $a^2 = 9q^2 + 6q + 1 = 3(3q^2 + 2q) + 1 = 3k + 1$;
- (iii) $a = 3q + 2$, orduan $a^2 = 9q^2 + 12q + 4 = 3(3q^2 + 4q + 1) + 1 = 3k + 1$.

3 Zenbakitzeko sistemak

Zenbakiak adierazteko era arruntena *hamartar sistema* da, zeinek 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 eta 9, digituak erabiltzen dituen. Adibidez, 108 zenbakia ondoko batura bezala adierazten da,

$$1 \cdot 10^2 + 0 \cdot 10^1 + 8 \cdot 10^0.$$

Oharra. Atal honetan zenbaki osoekin baino ez dugu lan egingo, baina kasu orokorren, zenbakian, koma bat agertzen baldin bada, komaren eskuma aldean dagoen lehenengo digitua 10^{-1} -gatik biderkatuta agertzen da, komaren eskuma aldeko bigarren digitua 10^{-2} -gatik, etabar.

Baina ez dago inolako arrazirik beti hamartar sistemara murriztera behartzen duenik. Adibidez, ordenagailuek biko sistema, 8-koa edo 16-koa erabiltzen dituzte. Zenbakizko

kalkuluak egiteko ordenagailu batek, 108 zenbakiaren biren berreketen ondoko adierazpena erabiltzen du.

$$(*1)108 = 1 \cdot 2^6 + 1 \cdot 2^5 + 0 \cdot 2^4 + 1 \cdot 2^3 + 1 \cdot 2^2 + 0 \cdot 2^1 + 0 \cdot 2^0.$$

Baldin eta 108 zenbakia 4-ren berreketen bidez adierazten baldin badugu, ondokoa lortzen da

$$108 = 1 \cdot 4^3 + 2 \cdot 4^2 + 3 \cdot 4^1 + 0 \cdot 4^0,$$

$(1230)_4$ bidez adierazten dena. Eta 9 oinarrian,

$$108 = 1 \cdot 9^2 + 3 \cdot 9^1 + 0 \cdot 9^0,$$

hau da, $(130)_9$. Adierazpen horiek lortzeko zatiketaren algoritmoa erabiltzen da.

Oharra. *Ohartu ondoko adierazpena ere lortzen dela,*

$$(*2)108 = 3 \cdot 2^5 + 0 \cdot 2^4 + 0 \cdot 2^3 + 3 \cdot 2^2 + 0 \cdot 2^1 + 0 \cdot 2^0.$$

(*1) *Lehenengoko idazkeraren berezitasuna,*

$$(*1)108 = 1 \cdot 2^6 + 1 \cdot 2^5 + 0 \cdot 2^4 + 1 \cdot 2^3 + 1 \cdot 2^2 + 0 \cdot 2^1 + 0 \cdot 2^0$$

koefiziente guztiak 2 baino txikiagoak direla da.

Proposizioa. *Izan bedi $b \geq 2$ ($b \in \mathbb{N}$), oinarria deituko duguna. Edozein $n \in \mathbb{N}$ zenbaki arrunta, idatz daiteke b -ren berreketen konbinazio moduan, era bakar batetan:*

$$n = a_m b^m + a_{m-1} b^{m-1} + \dots + a_2 b^2 + a_1 b + a_0,$$

non $0 \leq a_i < b$, edozein i -rentzako eta $a_m \neq 0$. Orduan, $n = (a_m a_{m-1} \dots a_2 a_1 a_0)_b$ idazten da.

Froga 3.1. *Zatiketa algoritmoa behin eta berriz aplikatu behar da. Lehenengo $n = n_1 b + a_0$, gero $n_1 = n_2 b + a_1$, eta honela $n_{m-1} = n_m b + a_{m-1}$, ($a_{m-1} < b$ izanik), adierazpen batetara heldu arte. Orain $n = n_1 b + a_0$ adierazpenean aurreko balioak ordezkaturik, ondokoa lortzen da,*

$$n = (((n_m b + a_{m-1} \dots) b + a_2) b + a_1) b + a_0 = n_m b^m + a_{m-1} b^{m-1} + \dots + a_2 b^2 + a_1 b + a_0.$$

Adibidea. *Nola pasatzen da b oinarritik 10 oinarriara?*

$$\text{Adibidez, } (3043)_5 = 3 \cdot 5^3 + 0 \cdot 5^2 + 4 \cdot 5 + 3 = 398.$$

Adibidea. Nola pasatzen da 10 oinarritik b oinarrira?

Adibidez, 1025 zenbakia 7 oinarrira pasatzeko, 7-gatik zatitzen da; $1025 = 146 \cdot 7 + 3$. Ondoren, $146 = 20 \cdot 7 + 6$ eta $20 = 2 \cdot 7 + 6$. Beraz,

$$1025 = 146 \cdot 7 + 3 = (20 \cdot 7 + 6) \cdot 7 + 3 = ((2 \cdot 7 + 6) \cdot 7 + 6) \cdot 7 + 3,$$

eta faktore komunak ateraz,

$$1025 = 2 \cdot 7^3 + 6 \cdot 7^2 + 6 \cdot 7 + 3 = (2663)_7.$$

Oharra. Bereziki 16 oinarriko sisteman 16 digitu behar dira. Beraz, 0, 1, 2, ..., 9 digituei, A (=10), B (=11), C (=12), D (=13), E (=14) eta F (=15) hizkiak gaineratzen zaie.

Adibidea. Nola pasatzen da 10 oinarritik 16 oinarrira? Adibidez, $3027 = 189 \cdot 16 + 3$ eta $189 = 11 \cdot 16 + 13$, eta ondorioz $3027 = (BD3)_{16}$ dugu.

4 Zenbaki biren zatitzaile komunetako haundiena

Definizioa. Izan bitez a eta b bi zenbaki osoak, behintzat bat zeroren desberdina. Definizioz, a eta b -ren zatitzaile komunetako haundiena, $zkh(a, b)$, ondoko baldintzak betetzen duen d zenbaki osoa eta positibo bakarra da:

- (i) $d \mid a$ eta $d \mid b$
- (ii) baldin eta $c \mid a$ eta $c \mid b$ badira, orduan $c \mid d$.

Adibidea. $zkh(-12, 18) = 6$.

Ohartu, -12 -ren zatitzaileak $\pm 1, \pm 2, \pm 3, \pm 4, \pm 6$ eta ± 12 direla, eta 18 -ren zatitzaileak $\pm 1, \pm 2, \pm 3, \pm 6$ eta ± 18 direla.

Propietateak. Ondoko propietateak betetzen dira:

- (i) $zkh(a, b) = zkh(b, a)$;
- (ii) baldin eta $a = 0 = b$, ez da existitzen $zkh(a, b)$;
- (iii) Baldin eta a edo b ez direnean 0, orduan beti existitzen da $zkh(a, b)$ eta hori finitua da;
- (iv) $zkh(a, b)$ beti positiboa da; hain zuzen ere $zkh(a, b) = zkh(-a, b) = zkh(a, -b) = zkh(-a, -b) = zkh(|a|, |b|)$ dira;

$$(v) \text{ zkh}(a, 0) = |a|.$$

Proposizioa. Baldin eta a eta b bi zenbaki osoak badira (gutxienez bat zeroren desberdina izanik), existitzen dira bi zenbaki osoak, x_0 eta y_0 zeinentzat $\text{zkh}(a, b) = ax_0 + by_0$ den. (**Bezout-en identitatea**)

Froga 4.1. Defini dezagun $C = \{ax + by : ax + by > 0, x, y \in \mathbb{Z}\}$ multzoa. $C \subseteq \mathbb{N}$ dago eta C ez da multzo hutsa (adibidez $a^2 + b^2 \in C$ dago). C ordenatuta dagoenez, dei diezaiogun d bere lehenengo elementuari, hau da, existitzen dira $x_0, y_0 \in \mathbb{Z}$, zeinentzat $d = ax_0 + by_0$ diren. Ikus dezagun d zenbaki hori, a eta b -ren zatitzaile komunetako haundiena dela.

1) Zatiketa algoritmoa erabaliz, idatz dezakegu $a = qd + r$, $0 \leq r < d$ izanik. Beraz,

$$r = a - qd = a - q(ax_0 + by_0) = a(1 - qx_0) + b(-qy_0).$$

Baldin eta $r > 0$ bada, $r \in C$ litzateke eta $r < d$ da, eta honela d -ren definizioaren aurkako adierazpena lortzen dugu. Beraz r ezin daiteke hertsiki 0 baino haundiago izan, eta ondorioz $r = 0$ dugu eta $d \mid a$. Antzeko eran frogatzen da $d \mid b$ dela.

2) Baldin eta $c \mid a$ eta $c \mid b$ badira, badakigu c -k, a eta b -ren edozein konbinazio lineala zatitzen duela, eta orduan $c \mid d$ dugu.

Oharra. Aurreko adierazpen lineala ez da bakarra.

$$\text{Adibidez, } 3 = \text{zkh}(6, 9) = 6 \cdot (-1) + 9 \cdot 1 = 6 \cdot 5 + 9 \cdot (-3).$$

Definizioa. Baldin eta a eta b bi zenbaki osoak eta ez nuluak badira, zenbaki horiek elkarrekiko lehenak direla esaten da, baldin eta $\text{zkh}(a, b) = 1$ bada.

Korolaria. Izan bitez a eta b bi zenbaki osoak eta ez nuluak. Horiek elkarrekiko lehenak dira baldin eta soilik baldin existitzen badira $x_0, y_0 \in \mathbb{Z}$ zeinentzat $1 = ax_0 + by_0$ den.

Ariketa. Baldin eta $a \mid bc$ eta $\text{zkh}(a, b) = 1$ badira, orduan $a \mid c$.

Proposizioa. Baldin eta $a = qb + r$ bada, orduan $\text{zkh}(a, b) = \text{zkh}(b, r)$ dugu.

Froga 4.2. Deitu $d = \text{zkh}(a, b)$; $d \mid r$ (r , a eta b -ren konbinazio osoa izateagatik). Gainera d , b eta r -ren zatitzaile komunetako haundiena da. Hau da, existituko balitz c non $c \mid b$ eta $c \mid r$, orduan $c \mid a$, eta ondorioz d -ren definizioagatik, $c \mid d$ dugu, nahi genuen bezala.

Adibidea. Kalkulatu $\text{zkh}(1479, 272)$.

Zatitzen dugu 1479 zenbakia, 272-gatik ($1479 = 5 \cdot 272 + 119$). Beraz,

$$\text{zkh}(1479, 272) = \text{zkh}(272, 119).$$

Errepikatzen dugu operaketa berdina eta $272 = 2 \cdot 119 + 34$ dugu. Ondorioz,

$$\text{zkh}(1479, 272) = \text{zkh}(272, 119) = \text{zkh}(119, 34).$$

Berriro, $119 = 3 \cdot 34 + 17$, eta ondorioz

$$\text{zkh}(1479, 272) = \text{zkh}(272, 119) = \text{zkh}(119, 34) = \text{zkh}(34, 17).$$

Azkenik, $34 = 2 \cdot 17 + 0$. Beraz,

$$\text{zkh}(1479, 272) = \text{zkh}(272, 119) = \dots = \text{zkh}(17, 0) = 17.$$

5 Euclides-en algoritmoa

Izan bitez $a, b \in \mathbb{Z}$, (orokortasuna galdu gabe suposa dezakegu zenbaki horiek positiboak direla, $\text{zkh}(a, b) = \text{zkh}(|a|, |b|)$ delako). Demagun $a \geq b$ dela. Orduan a, b -gatik zatituz ondokoa lortzen dugu,

$$a = q_1 b + r_1, \quad \text{non} \quad 0 \leq r_1 < b.$$

Badakigu $\text{zkh}(a, b) = \text{zkh}(b, r_1)$ dela. Baldin eta $r_1 = 0$ bada, $\text{zkh}(a, b) = \text{zkh}(b, r_1) = b$, eta bukatu dugu. Kontrako kasuan, b, r_1 -gatik zatitzen dugu,

$$b = q_2 r_1 + r_2, \quad \text{non} \quad 0 \leq r_2 < r_1.$$

Jakina da $\text{zkh}(a, b) = \text{zkh}(b, r_1) = \text{zkh}(r_1, r_2)$ dela. Baldin eta $r_2 = 0$ bada, $\text{zkh}(a, b) = \text{zkh}(r_1, r_2) = r_1$, eta bukatu dugu. Kontrako kasuan, r_1, r_2 -gatik zatitzen dugu,

$$r_1 = q_3 r_2 + r_3, \quad \text{non} \quad 0 \leq r_3 < r_2.$$

Prozedurak jarraitzen du 0 hondarreko zatiketa batetara heldu arte, eta hori zatiketa kopurua finitu aldiz egin ondoren lortzen da, $r_1 > r_2 > r_3 > \dots \geq 0$ izateagatik. Baldin eta lehenengo zatiketa 0 hondarrarekin, $(n + 1)$ garren zatiketa bada, orduan

$$r_{n-1} = q_{n+1} r_n + 0, \quad \text{eta}$$

$$\text{zkh}(a, b) = \text{zkh}(b, r_1) = \text{zkh}(r_1, r_2) = \dots = \text{zkh}(r_{n-1}, r_n) = \text{zkh}(r_n, 0) = r_n.$$

Orain gure galdera da, nola erabili Euclidesen algoritmoa Bezout-en identitatea lortzeko?

$$\begin{aligned}
a &= q_1 b + r_1, & \text{non } 0 \leq r_1 < b \\
b &= q_2 r_1 + r_2, & \text{non } 0 \leq r_2 < r_1 \\
r_1 &= q_3 r_2 + r_3, & \text{non } 0 \leq r_3 < r_2 \\
&\dots \\
r_{n-3} &= q_{n-1} r_{n-2} + r_{n-1}, & \text{non } 0 \leq r_{n-1} < r_{n-2} \\
r_{n-2} &= q_n r_{n-1} + r_n, & \text{non } 0 \leq r_n < r_{n-1} \\
r_{n-1} &= q_{n+1} r_n + 0.
\end{aligned}$$

Azken aurreko berdintzatik r_n isolatuz, $r_n = r_{n-2} - q_n r_{n-1}$ lortzen da, hau da, r_{n-2} eta r_{n-1} -ren konbinazio lineal bat. Aurreko berdintzatik, berriro r_{n-1} isolatuz,

$$r_{n-1} = r_{n-3} - q_{n-1} r_{n-2},$$

(hau da, r_{n-3} eta r_{n-2} -ren konbinazio lineala). Orain emaitza hori, aurreko adierazpe-nean ordezkatzuz,

$$r_n = r_{n-2} - q_n (r_{n-3} - q_{n-1} r_{n-2})$$

dugu, hau da, r_n -ren adierazpen bat r_{n-3} eta r_{n-2} -ren konbinazio lineal gisa. Honela jarraituz, r_n , a eta b -ren konbinazio lineal gisa adieraz daiteke.

Ariketa. Adierazi $\text{zkh}(1479, 272)$, 1479 eta 272 zenbakien konbinazio lineal gisa.

$$1479 = 5 \cdot 272 + 119,$$

$$272 = 2 \cdot 119 + 34,$$

$$119 = 3 \cdot 34 + 17,$$

$$34 = 2 \cdot 17 + 0.$$

Orduan, $\text{zkh}(1479, 272) = 17$ dugu. Eta,

$$17 = 119 - 3 \cdot 34 = 119 - 3 \cdot (272 - 2 \cdot 119) =$$

$$7 \cdot 119 - 3 \cdot 272 = 7 \cdot (1479 - 5 \cdot 272) - 3 \cdot 272 = 7 \cdot 1479 - 38 \cdot 272.$$

Proposizioa. Edozein $k \neq 0$ zenbaki oso batentzako, $\text{zkh}(ka, kb) = |k| \text{zkh}(a, b)$.

Froga 5.1. Baldin eta $k > 0$ bada, $zkh(ka, kb) = k.zkh(a, b)$ dela ikusi behar da. ka eta kb zenbaki positiboek Euclidesen algoritmoa aplikatuta, sortzen diren berdintzeen zutabea, a eta b -ri algoritmo bera aplikatuta agertzen diren berdintzeen zutabearekin konparatu behar da. Lehenengo zutabea, bigarrena k -gatik biderkatuz lortzen da. Bereziki, lehenengo zutabea lortzen den azken hondar ez nulua, bigarren zutabea lortzen den azken hondar ez nulua k -gatik biderkatuta da, eta honela froga bukatuta dago. Baldin eta $k < 0$ bada, $zkh(ka, kb) = -k.zkh(a, b)$ dela ikusi behar da. Baina,

$$zkh(ka, kb) = zkh(|k|a, |k|b) = |k|zkh(a, b) = -k.zkh(a, b).$$

(Ohartu hirugarren berdintzan frogaren lehenengo zatia aplikatu dela.)

Korolaria. Baldin eta $zkh(a, b) = d$ bada, orduan $a = da'$ eta $b = db'$, non $zkh(a', b') = 1$ den.

Bi zenbakiren zatitzaile komunetako haundienaren pareko beste kontzeptu bat existitzen da.

Definizioa. Baldin eta a eta b bi zenbaki osoak eta ez nuluak badira, definizioz a eta b -ren multiplo komunetako txikiena, $mkt(a, b)$ bidez idazten dena, ondoko m zenbaki osoa eta positibo bakarra da:

(i) $a \mid m$ eta $b \mid m$

(ii) baldin eta $a \mid c$ eta $b \mid c$, orduan $m \mid c$

Propietateak. Betetzen dira ondoko propietateak:

(i) $mkt(a, b) = mkt(b, a)$;

(ii) multiploen existentzia ziurtatzeko zenbaki biak izan behar dute zeroren desberdina

(iii) $mkt(a, b)$ beti existitzen da

(iv) $mkt(a, b)$ beti da positiboa. Hain zuzen ere, $mkt(a, b) = mkt(-a, b) = mkt(a, -b) = mkt(-a, -b) = mkt(|a|, |b|)$ dugu.

Proposizioa. Baldin eta a eta b bi zenbaki osoak eta ez nuluak badira, orduan $zkh(a, b)mkt(a, b) = |ab|$ da.

Froga 5.2. Nola $zkh(a, b)$ eta $mkt(a, b)$ beti positiboak diren, suposa dezakegu $a > 0$ eta $b > 0$ direla. Deitu $d = zkh(a, b)$. Orduan $a = da'$ eta $b = db'$ (a' eta b' elkarrekiko lehenak direlarik). Deitu $m = \frac{ab}{d}$. Ikusi behar dugu $m = mkt(a, b)$ dela.

1) m , a -ren multiploa da, $m = ab'$ delako eta baita ere b -ren multiploa, $m = a'b$ delako.

2) Baldin eta $c > 0$, a eta b -ren multiplo komuna bada, existitzen dira r eta s zenbaki osoak non $c = ar = bs$ den. Orain, Bezòut-en identitateagatik existitzen dira x_0, y_0 zenbaki osoak non $d = ax_0 + by_0$ den. $c, m = \frac{ab}{d}$ -gatik zatituz ondokoa lortzen da,

$$\frac{c}{m} = \frac{cd}{md} = \frac{cd}{ab} = \frac{c(ax_0 + by_0)}{ab} = \frac{c}{b}x_0 + \frac{c}{a}y_0 = sx_0 + ry_0,$$

zenbaki osoa dena. Beraz $m \mid c$.

6 Zenbaki lehenak

Definizioa. $p > 1$ zenbaki osoa, zenbaki lehena dela esaten da, bere zatitzaile positibo bakarrak 1 eta p badira. Kontrako kasuan, zenbaki konposatua dela esaten da.

Propietateak. Ondoko propietateak betetzen dira:

- (i) Edozein n zenbaki osoak, 1 eta n -a onartzen ditu zatitzaile gisa,
- (ii) 1-a ez da zenbaki lehena,
- (iii) 2-a da zenbaki lehen txikiena eta bakarra bikoitia dena,
- (iv) p zenbaki lehen bat ezin daiteke deskonposatu, $p = ab$ moduan non $1 < a < p$ eta $1 < b < p$ diren,
- (v) p zenbaki lehena eta a edozein zenbaki osoa badira, orduan

$$zkh(a, p) = \begin{cases} p, & \text{baldin } p \mid a \\ 1, & \text{baldin } p \nmid a \end{cases}$$

Proposizioa. Baldin eta p zenbaki lehena eta a eta b bi zenbaki osoak badira, non $p \mid ab$ den, orduan $p \mid a$ edo $p \mid b$.

Froga 6.1. Baldin eta $p \nmid a$, orduan $zkh(a, p) = 1$. Eta ondorioz, $p \mid b$ lor daiteke.

Oharra. Aurrekoa bakarrik gertatzen da zenbaki lehenentzako; adibidez $6 \mid 2 \cdot 3$, baina $6 \nmid 2$ eta $6 \nmid 3$.

Korolarioa. Pitagorasen Teorema. $\sqrt{2}$ zenbaki irrazionala da.

Froga 6.2. Absurdura eramanez, baldin eta $\sqrt{2}$ arrazionala dela suposatzen badugu, orduan $\sqrt{2} = \frac{a}{b}$ motakoa izango litzateke, a eta b zenbaki osoak eta $b > 0$ direlarik. Beharrezkoa izango balitz, zatikia sinplifikatuz, suposa dezakegu a eta b elkarrekiko

lehenak direla. Karratua eginez, $2b^2 = a^2$ dugu, eta ondorioz $2 \mid a^2 = aa$. Orain 2 lehena denez, $2 \mid a$ ondorioztatzen da. Hau da, existitzen da r zenbaki oso bat non $a = 2r$ den. Ordezkatuz, $2b^2 = a^2 = 4r^2$ dugu, hau da, $b^2 = 2r^2$, eta orduan $2 \mid b$ lortzen da, baina azken emaitza hori kontraesana da, a eta b elkarrekiko lehenak izateagatik.

Korolaria. Baldin eta p zenbaki lehena, eta a_1, \dots, a_n zenbaki osoentzako, $p \mid a_1 \dots a_n$ betetzen bada, orduan $p \mid a_i$, $i \in \{1, \dots, n\}$ balioren batetarako.

Korolaria. Baldin eta p zenbaki lehena eta p_1, \dots, p_n zenbaki lehenentzako, $p \mid p_1 \dots p_n$ betetzen bada, orduan p zenbakia, p_1, \dots, p_n faktoreetako bat izan behar du.

Eratóstenesen kriba: n zenbaki arrunta osoa eta positiboa haundia denean, aurkitzea bera baino txikiagoak edo berdinak diren zenbaki lehen guztiak problema zaila da. Eratóstenesen kriba-k, n baino txikiagoak edo berdinak diren zenbaki lehen guztiak kalkulatzeko zentzuzko metodoa adierazten du, n zenbakia txikia denean.

Idazten dira 2 eta n artean dauden zenbaki oso guztiak; ondoren 2-ren ostean dauden bigarren zenbaki guztiak ezabatzen dira (hau da, 2-ren multiploak diren zenbakiak ezabatzen dira); gero 3-ren ostean edozein hirugarren zenbakia ezabatzen da (hau da, 3-ren multiploak ezabatzen dira, ez direlako lehenak). Bigarrenez pasatzerakoan, jadanik ezabatuta zeuden zenbaki batzuk berriro ezabatzen dira. Ondoren, 5-ren ostean edozein bosgarren zenbakia ezabatzen da. Prozedura bukatzen da, p zenbaki lehenaren multiplo guztiak ezabatzen direnean, $p \leq \sqrt{n}$ izanik. Honela, geratzen diren zenbakiak dira, n baino txikiagoak edo berdinak diren zenbaki lehen guztiak.

Ondorengo grafikoan adierazten da metodoa hori, 150 baino txikiagoak diren zenbaki lehen guztiak aurkitzeko.

⑦	8	9	10	⑤	11
⑬	14	15	16	⑰	18
⑲	20	21	22	⑳	24
25	26	27	28	㉓	30
③①	32	33	34	35	36
③7	38	39	40	④①	42
④3	44	45	46	④7	48
49	50	51	52	⑤3	54
55	56	57	58	⑤9	60
⑥1	62	63	64	65	66
⑥7	68	69	70	⑦1	72
⑦3	74	75	76	77	78
⑦9	80	81	82	⑧3	84
85	86	87	88	⑧9	90
91	92	93	94	95	96
⑨7	98	99	100	⑩1	102
⑩3	104	105	106	⑩7	108
⑩9	110	111	112	⑪3	114
115	116	117	118	119	120
121	122	123	124	125	126
⑫7	128	129	130	⑬1	132
135	136	137	138	⑬7	140
⑬9	140	141	142	143	144
145	146	147	148	⑭9	150

7 Aritmetikako Oinarrizko Teorema

Teorema. *Edozein $n > 1$ zenbaki osoa, zenbaki lehen batzuen biderkadura gisa jar daiteke. Gainera, adierazpen hori bakararra da faktoreen ordena ezik.*

Froga 7.1. *i) Faktorizazioaren existentzia: Demagun S , 1 baino haundiagoak eta zenbaki lehenen biderketa moduan adieraz ezin daitezkeen zenbaki oso guztien multzoa dela. Absurdura eramanez, demagun S ez dela hutsa. Deitu S multzoko lehen elementuari, a . Orduan, a ezin daiteke zenbaki lehena (ez konposatua) izan, bestalde, ez litzateke S -n egongo. Beraz, $a = mn$ da, $1 < m < a$ eta $1 < n < a$ izanik. Orain a , S -ko elementu txikiena denez, orduan $m \notin S$ eta $n \notin S$. Hau da, m eta n zenbaki lehen batzuen biderketa gisa jar daitezke. Adibidez, $m = p_1 p_2 \dots p_r$ eta $n = q_1 q_2 \dots q_s$. Orduan, $a = p_1 p_2 \dots p_r q_1 q_2 \dots q_s$ bai da, zenbaki lehenen biderketa, eta hori kontraesana da. Beraz, $S = \emptyset$.*

2) Bakartasuna faktoreen ordena ezik: demagun n -ren bi faktorizazio ditugula, $n = p_1 p_2 \dots p_r$ eta $n = q_1 q_2 \dots q_s$, eta adierazpen bakoitzean lehenak ordenatuta daudela modu gorakorrean: $p_1 \leq p_2 \leq \dots \leq p_r$ eta $q_1 \leq q_2 \leq \dots \leq q_s$. Frogatu behar dugu $r = s$ dela, eta indize bakoitzerako $p_i = q_i$ dela. Nola $n = p_1 p_2 \dots p_r = q_1 q_2 \dots q_s$ den, p_1 -k $q_1 q_2 \dots q_s$ zatitzen du, eta ondorioz $p_1 = q_k$ da, k -ren batetarako. Bereziki, $p_1 \geq q_1$ da. Modu berdinean, q_1 -k $p_1 p_2 \dots p_r$ zatitzen duenez, $q_1 = p_i$ dela ondorioztatzen da, i -ren batentzako, eta bereziki, $q_1 \geq p_1$ dugu. Beraz, $p_1 = q_1$ lortzen da. n -ren faktorizazioan, aurreko p_1 faktorea ezabatuz, $p_2 \dots p_r = q_2 \dots q_s$ lortzen da. Argudio berdina errepikatuz, $p_2 = q_2$ dela lortzen da. Beraz, $p_3 \dots p_r = q_3 \dots q_s$ dugu. Baldin eta $r < s$ balitz, ondoko ondoko ezabapenak egin ondoren, $1 = q_{r+1} q_{r+2} \dots q_s$ dela lortuko genuke, eta hori ezinezkoa da, faktorizazioko zenbaki lehen guztiak 1 baino haundiagoak direlako. Ondorioz, $r = s$ dugu eta $p_i = q_i$, i indize bakoitzarentzako.

Oharra. *Baldin eta $n < -1$ bada, nola $-n > 1$ den, $-n = p_1 p_2 \dots p_r$ faktorizazioa dugu, eta orduan $n = -p_1 p_2 \dots p_r$ lortzen da. Gainera, faktorizazio horietan zenbaki lehenak errepikatuta egon daitezke, eta berdinak diren faktoreak elkartzen baldin badira, n zenbaki osoaren faktorizazio kanonikoa lortzen da.*

Teorema. *Edozein $n \neq 0, \pm 1$ modu bakarrean adieraz daiteke ondoko eran,*

$$n = \pm p_1^{k_1} p_2^{k_2} \dots p_r^{k_r},$$

non $p_1 < p_2 < \dots < p_r$ zenbaki lehenak eta $k_i > 0$ diren, edozein indizerako.

Proposizioa. *Baldin eta $n = p_1^{k_1} p_2^{k_2} \dots p_r^{k_r}$ bada, non $p_1 < p_2 < \dots < p_r$ zenbaki lehenak eta $k_i > 0$ diren, edozein indizerako, eta $m \mid n$ bada, orduan $m = p_1^{h_1} p_2^{h_2} \dots p_r^{h_r}$ adierazpena lortzen da, non $h_i \leq k_i$ diren, edozein i baliorako.*

Froga 7.2. Baldin eta $m \mid n$ bada, orduan $n = cm$ da, c osoa izanik. Zenbaki lehenen faktorizazio kanonikoak hartuta, $m = q_1^{h_1} q_2^{h_2} \dots q_s^{h_s}$ eta $c = r_1^{l_1} r_2^{l_2} \dots r_t^{l_t}$ dira. Orduan,

$$p_1^{k_1} p_2^{k_2} \dots p_r^{k_r} = q_1^{h_1} q_2^{h_2} \dots q_s^{h_s} r_1^{l_1} r_2^{l_2} \dots r_t^{l_t}$$

Aritmetitako Oinarrizko Teoremagatik badakigu aurreko adierazpeneko alde bietako zenbaki lehenak eta baita, alde bietako berredurak, berdinak izan behar dutela. Beraz, q_j bakoitza, p_i baten berdina izan behar du, eta bere berredurari dagokionez, $h_j \leq k_i$ izan behar du.

Faktorizazioko teknika hau erabil daiteke zenbaki osoen arteko zatitzaile komunetako haundia eta multiplo komunetako txikiena kalkulatzeko, eta horrela Euclides-en algoritmoari alde egiten diogu.

Proposizioa. Baldin eta $n = p_1^{k_1} p_2^{k_2} \dots p_r^{k_r}$ eta $m = p_1^{h_1} p_2^{h_2} \dots p_r^{h_r}$ badira, non $p_1 < p_2 < \dots < p_r$ zenbaki lehenak eta $k_i, h_i \geq 0$ diren, edozein indizerako, orduan

$$(i) \text{ zkh}(m, n) = p_1^{\min(k_1, h_1)} p_2^{\min(k_2, h_2)} \dots p_r^{\min(k_r, h_r)};$$

$$(ii) \text{ mkt}(m, n) = p_1^{\max(k_1, h_1)} p_2^{\max(k_2, h_2)} \dots p_r^{\max(k_r, h_r)};$$

$$(iii) mn = \text{mkt}(m, n) \cdot \text{zkh}(m, n).$$